

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 77.311/16
van 20 december 2024

avis 77.311/16
du 20 décembre 2024

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende de
uitkering voor magistraten in
het kader van het
ouderschapsverlof en de
zorgverloven'

un projet d'arrêté royal 'relatif
à l'allocation pour les
magistrats dans le cadre du
congé parental et des congés
d'aidant'

Op 16 december 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de uitkering voor magistraten in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 19 december 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Toon MOONEN, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 december 2024.

*

Le 16 décembre 2024, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal ‘relatif à l'allocation pour les magistrats dans le cadre du congé parental et des congés d'aidant’.

Le projet a été examiné par la seizième chambre le 19 décembre 2024. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Katrien DIDDEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Toon MOONEN, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 décembre 2024.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

“Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat de wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistraten I, voor wat de invoering van de verloven betreft, in werking treedt op 1 januari 2025;

Overwegende dat vanaf die datum magistraten het ouderschapsverlof en de zorgverloven kunnen aanvragen en derhalve ook het recht hebben de daartoe voorziene uitkering bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening aan te vragen;

Overwegende dat dit besluit het bedrag van die uitkering en de wijze vastlegt waarop deze uitkeringen dienen aangevraagd te worden;

Overwegende het feit dat dit besluit tot de bevoegdheid van verschillende ministers behoort, talrijke adviezen en akkoordbevindingen dienden ingewonnen te worden en diende genomen te worden onder lopende zaken, hetgeen de nodige tijd geveerd heeft en ertoe leidt dat een spoedige bekendmaking in het Belgisch Staatsblad noodzakelijk wordt.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, vestigt de Raad van State de aandacht van de adviesaanvrager erop dat de ontbinding van de Wetgevende Kamers tot gevolg heeft dat de regering sedert die datum en totdat, na de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, een nieuwe regering is benoemd door de Koning, niet meer over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING VAN HET ONTWERP

4. Bij wet van 12 mei 2024 ‘houdende het sociaal statuut van de magistraat I’ werd met ingang van 1 januari 2025 voor magistraten een systeem van verloven, waaronder het ouderschapsverlof en bepaalde zorgverloven, ingevoerd in het Gerechtelijk Wetboek. Met toepassing van de artikelen 331/25, § 6, en 331/50, vierde lid, van hetzelfde wetboek ontvangen de magistraten die deze verloven genieten maandelijks van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) de uitkering die wordt toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit bevat nadere regels met betrekking tot die uitkeringen, met inbegrip van een precisering van het bedrag (artikelen 2 en 3), de aanvraag (artikel 4), de uitbetaling (artikel 5), het onderzoek door de bevoegde overheid (artikel 6), de gevolgen van een stopzetting van de ambtsonderbreking (artikel 7), de uitsluiting of terugvordering (artikelen 8 en 9) en het toezicht (artikel 10).

Het te nemen koninklijk besluit treedt in werking op 1 januari 2025 (artikel 11).

RECHTSGROND

5.1. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt gezocht in de artikelen 331/25, § 6, en 331/50, vierde en vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, samen gelezen met de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Koning ontleent aan artikel 108 van de Grondwet. Daarmee kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat hierna wordt opgemerkt.

5.2. De artikelen 2 en 3 van het ontwerp, die voor het bedrag van de uitkeringen verwijzen naar de overeenstemmende bepalingen van het koninklijk besluit van 19 november 1998 ‘betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen’, vinden rechtsgrond in artikel 108 van de Grondwet, samen gelezen met de artikelen 331/25, § 6, eerste lid, en 331/50, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, naar luid waarvan de magistraat die een ouderschapsverlof, respectievelijk een zorgverlof geniet, maandelijks van de RVA de uitkering ontvangt die wordt toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.

5.3. De artikelen 4 tot 10 van het ontwerp bevatten elementen waarvan niet voor de hand ligt dat ze onderdeel zijn van “de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure”, waarvoor de artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek rechtsgrond bieden. Zo bepaalt artikel 5 van het ontwerp wanneer het recht op uitkeringen precies ingaat en bevat het een woonplaatsvoorwaarde, regelt artikel 8 onder andere de gevallen waarin de directeur kan afzien van de terugvordering, wordt het beheerscomité van de RVA in artikel 9 gemachtigd om geheel of gedeeltelijk af te zien van de nog terug te betalen bedragen en regelt artikel 10 het toezicht op de toepassing van de bepalingen in het te nemen koninklijk besluit.

In het bijzonder gevraagd naar de rechtsgrond voor de artikelen 8 tot 10 van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistraat I, voegt het ouderschapsverlof en de zorgverloven in het Gerechtelijk Wetboek in.

De bedoeling van de wetgever is om zo dicht mogelijk te blijven bij de regelgeving van de personeelsleden van het openbaar ambt en dat van het gerechtspersoneel (dat op zijn beurt is gebaseerd op de regelgeving van het openbaar ambt). De procedures dienen zoveel mogelijk overeen te komen.

‘Voor het uitwerken van de verlofregeling voor de magistraten heeft dit wetsontwerp zich geïnspireerd op reglementering die van toepassing is in de overheidssector en deze die van toepassing is op de personeelsleden van de rechterlijke orde. Het ontwerp tracht qua terminologie zo dicht mogelijk aan te leunen bij deze reglementering zodat de implementatie van de verlofregeling voor de magistraten eenvoudig in de bestaande systemen van Persopoint (scope) en Medex zou kunnen doorgevoerd worden. Persopoint is immers bevoegd voor het behandelen van de personeelsdossiers van de magistraten.’ (Wetsontwerp houdende het sociaal statuut van de magistraat I, Parl. St. Kamer 2023-24, DOC 55 3812/001, p.9)

Ook voor de uitkering door de RVA wenste de wetgever zich zo veel mogelijk aan te sluiten bij de bestaande procedures die van toepassing zijn op het overheidspersoneel.

Wanneer de wetgever de Koning heeft gemachtigd de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkeringen en de procedures te regelen (art. 331/25, §6, tweede lid en art. 331/50, vijfde lid Ger.W.), was het derhalve de bedoeling de regelgeving zoals ze voor de personeelsleden van het openbaar ambt geldt, van toepassing te verklaren, met eventueel hier en daar een wijziging gelet op de eigen karakteristieken van de magistratuur.

Zoals de overzichtstabel aangeeft, werd de tekst van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, grotendeels gevolgd, vaak letterlijk mutatis mutandis.

De artikelen 8, 9 en 10 zijn geënt op de artikelen 138, 138/1 en 139 van het bovengenoemde KB van 19 november 1998. De artikelen 138 en 138/1 behoren tot ‘Afdeling 3. Aanvraag van de onderbrekingsuitkering en procedure’, artikel 139 tot ‘Afdeling 4. Toezicht’, beide afdelingen zijn onderdeel van het ‘HOOFDSTUK XIII. Verlof voor loopbaanonderbreking’, waarop het ouderschapsverlof en de zorgverloven van de magistraten zijn gebaseerd.

Wanneer de artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de Koning machtigen de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure te regelen wordt hiermee ook de uitsluiting/terugvordering (art. 8 van het ontwerp), de mogelijkheid van de RVA om af te zien van de nog terug te betalen bedragen (artikel 9 ontwerpbesluit) en het toezicht erop (art. 10 van het ontwerpbesluit) bedoeld. Elk van deze artikelen maakt deel uit van de globale uitkeringsprocedure door de RVA zoals ze van toepassing is op de personeelsleden van het openbaar ambt.

L'article 10 charge le personnel de l'ONEM du contrôle des dispositions du chapitre concernant l'interruption de carrière mais la formulation n'a pas été reprise cette fois dans l'AR du 19.11.1998. C'est la formulation notamment des AR du 12.12.2001 (crédit-temps), 10.06.2002 (entreprise publiques autonomes) et 02.01.1991 (secteur résiduaire) qui a été reprise.

Ce sont des dispositions qui figurent dans tous les arrêtés relatifs à l'interruption de carrière.

Zelfs al mochten de artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, onvoldoende rechtsgrond bieden, quod non, dan lijkt artikel 108 van de Grondwet voldoende om hieraan tegemoet te komen en de nodige uitwerking aan de wet te verlenen. Artikel 108 van de Grondwet staat ook reeds vermeld in de aanhef”.

Uit het voorgaande blijkt dat de wetgever de regeling voor de magistraten aansluiting wil doen vinden bij die voor het overheidspersoneel. Er kan dan ook worden aangenomen dat voor de artikelen 4 tot 10 van het ontwerp rechtsgrond wordt geboden door de artikelen 331/25, § 6, en 331/50, vierde en vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, in voorkomend geval samen gelezen met artikel 108 van de Grondwet. Het verdient evenwel aanbeveling om die rechtsgronden bij de eerste gelegenheid nauwkeuriger af te bakenen en af te stemmen op de delegatie aan de Koning voor het overheidspersoneel in de artikelen 100, derde lid, en 102, § 1, derde lid, van de Herstelwet van 22 januari 1985.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

6. In het vijfde lid van artikel 4 van het ontwerp dienen de verwijzingen naar “het vijfde lid” telkens te worden vervangen door een verwijzing naar “het vierde lid”.

Artikel 7

7. Artikel 7 van het ontwerp is volgens de bij het ontwerp gevoegde technische toelichtende nota gebaseerd op artikel 126 van het koninklijk besluit van 19 november 1998.

Artikel 7, § 1, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat wanneer de magistraat op zijn verzoek schriftelijk en in onderling overleg met zijn korpschef zijn ambt opnieuw heeft opgenomen vóór de afloop van de wettelijke minimumperiode van het verlofstelsel, de uitkeringen aan de RVA worden terugbetaald.¹ Naar luid van het derde lid is de magistraat ertoe gehouden het werkloosheidsbureau schriftelijk en tijdig in kennis te stellen van de stopzetting van het verlof dat vóór de afloop van de in het eerste lid bedoelde minimumperioden plaatsvindt. Zo de kennisgeving aan het werkloosheidsbureau plaatsvindt nadat het verlof al werd stopgezet en de uitkeringen al volledig werden betaald voor de maand waarin de vervroegde stopzetting heeft plaatsgevonden, worden de onterecht toegekende uitkeringen teruggevorderd. De verplichting om terug te betalen lijkt daarin te worden herhaald als een gevolg van de niet-tijdige kennisgeving, hoewel ze reeds uit het eerste lid voortvloeit.

---

¹ Die terugbetaling wordt volgens artikel 7, § 1, tweede lid, van het ontwerp echter niet gevorderd wanneer de verlofperiode onmiddellijk volgt op een andere periode van ouderschapsverlof of zorgverlof.

Artikel 7, § 1, vierde lid, van het ontwerp bepaalt dan weer dat indien is “voldaan aan de voorwaarden bedoeld in het eerste en het derde lid”, een stopzetting van de ambtsonderbreking voor de afloop van de minimumperiode niet leidt tot een terugvordering van de uitkeringen die betrekking hebben op de voorafgaande periode. De dag van de stopzetting van de ambtsonderbreking en de dagen die hierop volgen en voorafgaan aan het einde van de minimumperiode, worden proportioneel in mindering gebracht van de uitkering die betrekking heeft op de maand waarin de stopzetting plaatsvindt.

Gevraagd of het eerste en het vierde lid niet tegenstrijdig zijn, antwoordde de gemachtigde:

“L'article 126 (§ 1er et §2, al. 3) de l'AR du 19 novembre 1998 prévoit notamment la possibilité pour le membre du personnel de mettre fin anticipativement au congé. Dans le projet d'AR soumis, le pouvoir du Roi est limité au droit aux allocations (cf. les articles 331/25, §6 et 331/50, al. 4 et 5 du Code judiciaire) et ne peut donc pas régir le droit au congé lui-même. La rédaction de l'article 7 du projet d'AR a donc dû être adaptée. Ainsi, compte tenu de cet élément, il faut considérer que les dispositions de l'article 7, al. 1 et 2 correspondent à celles de l'article 126, §2, al. 1 et 2 de l'AR de 1998. Quant aux dispositions de l'article 7, al. 3 et suivants, elles correspondent à la dérogation prévue par l'article 126, §2, al. 3 et suivants”.

Die toelichting doet er niet aan af dat de tekst van het ontwerp tegenstrijdig is geformuleerd. Het is onder verwijzing naar de “voorwaarden bedoeld in het eerste en het derde lid” alleszins niet voldoende duidelijk in welke omstandigheden dan toch van een terugbetaling wordt afgezien. De tekst van artikel 7, § 1, moet aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen, teneinde hem op voldoende duidelijke wijze in overeenstemming te brengen met de doelstellingen, veeleer dan de bewoordingen, van de regeling zoals die geldt voor het overheidspersoneel met toepassing van artikel 126, § 2, van het koninklijk besluit van 19 november 1998.

Artikel 8

8. In artikel 8, § 2, derde lid, van het ontwerp wordt, zoals het geval is in artikel 138, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 19 november 1998, bepaald dat de beslissingen van de directeur op straffe van verval binnen drie maanden na kennisgeving aan de bevoegde arbeidsrechtbank moeten worden voorgelegd.

De Raad van State vraagt zich af wat de bedoeling daarvan is en wat de gevolgen van die “voorlegging” aan de arbeidsrechtbank zijn.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

« Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat de wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistraat I, voor wat de invoering van de verloven betreft, in werking treedt op 1 januari 2025;

Overwegende dat vanaf die datum magistraten het ouderschapsverlof en de zorgverloven kunnen aanvragen en derhalve ook het recht hebben de daartoe voorziene uitkering bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening aan te vragen;

Overwegende dat dit besluit het bedrag van die uitkering en de wijze vastlegt waarop deze uitkeringen dienen aangevraagd te worden;

Overwegende het feit dat dit besluit tot de bevoegdheid van verschillende ministers behoort, talrijke adviezen en akkoordbevindingen dienden ingewonnen te worden en diende genomen te worden onder lopende zaken, hetgeen de nodige tijd gevergd heeft en ertoe leidt dat een spoedige bekendmaking in het Belgisch Staatsblad noodzakelijk wordt ».

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

3. Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'État attire l'attention du demandeur de l'avis sur le fait que la dissolution des Chambres législatives emporte que, depuis cette date et jusqu'à ce que, à la suite de l'élection de la Chambre des représentants, le Roi nomme un nouveau gouvernement, le gouvernement ne dispose plus de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

PORTÉE DU PROJET

4. Un régime de congés pour les magistrats, dont le congé parental et certains congés d'aidant, a été instauré dans le Code judiciaire à partir du 1er janvier 2025 par la loi du 12 mai 2024 'portant statut social du magistrat I'. En application des articles 331/25, § 6, et 331/50, alinéa 4, du même code, les magistrats qui bénéficient de ces congés perçoivent mensuellement de l'Office national de l'Emploi (ONEM) l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.

Le projet d'arrêté royal soumis pour avis règle les modalités concernant ces allocations, en ce compris une précision du montant (articles 2 et 3), la demande (article 4), le paiement (article 5), l'enquête à laquelle procède l'autorité compétente (article 6), les conséquences de la cessation de l'interruption des fonctions (article 7), l'exclusion ou la récupération (articles 8 et 9) et le contrôle (article 10).

L'arrêté envisagé entre en vigueur le 1er janvier 2025 (article 11).

FONDEMENT JURIDIQUE

5.1. Le fondement juridique du projet est recherché dans les articles 331/25, § 6, et 331/50, alinéas 4 et 5, du Code judiciaire, combinés avec le pouvoir général d'exécution que le Roi tire de l'article 108 de la Constitution. On peut marquer son accord sur ce fondement juridique, sous réserve des observations formulées ci-après.

5.2. Les articles 2 et 3 du projet, qui pour le montant des allocations renvoient aux dispositions correspondantes de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 'relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État', trouvent leur fondement juridique dans l'article 108 de la Constitution, combiné avec les articles 331/25, § 6, alinéa 1er, et 331/50, alinéa 4, du Code judiciaire, aux termes desquels le magistrat qui bénéficie d'un congé parental, respectivement d'un congé d'aidant perçoit mensuellement de l'ONEM l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.

5.3. Les articles 4 à 10 du projet contiennent des éléments dont il n'est pas évident qu'ils font partie « [d]es modalités de demande de l'allocation et [de] la procédure », auxquelles les articles 331/25, § 6, alinéa 2, et 331/50, alinéa 5, du Code judiciaire procurent un fondement juridique. Ainsi, l'article 5 du projet détermine le moment précis où le droit aux allocations est ouvert et contient une condition de domicile, l'article 8 règle entre autres les cas dans lesquels le directeur peut renoncer à la récupération, l'article 9 autorise le comité de gestion de l'ONEM à renoncer en tout ou en partie aux sommes restant à rembourser et l'article 10 règle le contrôle de l'application des dispositions de l'arrêté royal envisagé.

Interrogé plus particulièrement à propos du fondement juridique des articles 8 à 10 du projet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistratuur I, voegt het ouderschapsverlof en de zorgverloven in het Gerechtelijk Wetboek in.

De bedoeling van de wetgever is om zo dicht mogelijk te blijven bij de regelgeving van de personeelsleden van het openbaar ambt en dat van het gerechtspersoneel (dat op zijn beurt is gebaseerd op de regelgeving van het openbaar ambt). De procedures dienen zoveel mogelijk overeen te komen.

‘Voor het uitwerken van de verlofregeling voor de magistraten heeft dit wetsontwerp zich geïnspireerd op reglementering die van toepassing is in de overheidssector en deze die van toepassing is op de personeelsleden van de rechterlijke orde. Het ontwerp tracht qua terminologie zo dicht mogelijk aan te leunen bij deze reglementering zodat de implementatie van de verlofregeling voor de magistraten eenvoudig in de bestaande systemen van Persopoint (scope) en Medex zou kunnen doorgevoerd worden. Persopoint is immers bevoegd voor het behandelen van de personeelsdossiers van de magistraten.’ (Wetsontwerp houdende het sociaal statuut van de magistraat I, Parl. St. Kamer 2023-24, DOC 55 3812/001, p.9)

Ook voor de uitkering door de RVA wenste de wetgever zich zo veel mogelijk aan te sluiten bij de bestaande procedures die van toepassing zijn op het overheidspersoneel.

Wanneer de wetgever de Koning heeft gemachtigd de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkeringen en de procedures te regelen (art. 331/25, §6, tweede lid en art. 331/50, vijfde lid Ger.W.), was het derhalve de bedoeling de regelgeving zoals ze voor de personeelsleden van het openbaar ambt geldt, van toepassing te verklaren, met eventueel hier en daar een wijziging gelet op de eigen karakteristieken van de magistratuur.

Zoals de overzichtstabel aangeeft, werd de tekst van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, grotendeels gevolgd, vaak letterlijk mutatis mutandis.

De artikelen 8, 9 en 10 zijn geënt op de artikelen 138, 138/1 en 139 van het bovengenoemde KB van 19 november 1998. De artikelen 138 en 138/1 behoren tot ‘Afdeling 3. Aanvraag van de onderbrekingsuitkering en procedure’, artikel 139 tot ‘Afdeling 4. Toezicht’, beide afdelingen zijn onderdeel van het ‘HOOFDSTUK XIII. Verlof voor loopbaanonderbreking’, waarop het ouderschapsverlof en de zorgverloven van de magistraten zijn gebaseerd.

Wanneer de artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de Koning machtigen de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure te regelen wordt hiermee ook de uitsluiting/terugvordering (art. 8 van het ontwerp), de mogelijkheid van de RVA om af te zien van de nog terug te betalen bedragen (artikel 9 ontwerpbesluit) en het toezicht erop (art. 10 van het ontwerpbesluit) bedoeld. Elk van deze artikelen maakt deel uit van de globale uitkeringsprocedure door de RVA zoals ze van toepassing is op de personeelsleden van het openbaar ambt.

L’article 10 charge le personnel de l’ONEM du contrôle des dispositions du chapitre concernant l’interruption de carrière mais la formulation n’a pas été reprise cette fois dans l’AR du 19.11.1998. C’est la formulation notamment des AR du 12.12.2001 (crédit-temps), 10.06.2002 (entreprise publiques autonomes) et 02.01.1991 (secteur résiduaire) qui a été reprise.

Ce sont des dispositions qui figurent dans tous les arrêtés relatifs à l’interruption de carrière.

Zelfs al mochten de artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, onvoldoende rechtsgrond bieden, quod non, dan lijkt artikel 108 van de Grondwet voldoende om hieraan tegemoet te komen en de nodige uitwerking aan de wet te verlenen. Artikel 108 van de Grondwet staat ook reeds vermeld in de aanhef ».

Il ressort de ce qui précède que le législateur souhaite aligner le régime destiné aux magistrats sur le régime applicable au personnel de la fonction publique. On peut dès lors admettre que les articles 4 à 10 du projet trouvent un fondement juridique dans les articles 331/25, § 6, et 331/50, alinéas 4 et 5, du Code judiciaire, combinés le cas échéant avec l'article 108 de la Constitution. Il est toutefois recommandé de délimiter plus précisément ces fondements juridiques à la première occasion et de les aligner sur la délégation accordée au Roi pour le personnel de la fonction publique figurant dans les articles 100, alinéa 3, et 102, § 1er, alinéa 3, de la Loi de redressement du 22 janvier 1985.

EXAMEN DU TEXTE

Article 4

6. À l'alinéa 5 de l'article 4 du projet, les références à « l'alinéa 5 » seront chaque fois remplacées par une référence à « l'alinéa 4 ».

Article 7

7. Selon la note explicative technique jointe au projet, l'article 7 du projet est fondé sur l'article 126 de l'arrêté royal du 19 novembre 1998.

L'article 7, § 1er, alinéa 1er, du projet dispose que lorsque, à sa demande communiquée par écrit et en concertation avec son chef de corps, le magistrat a repris ses fonctions avant l'expiration de la période minimale légale du régime de congé, les allocations sont remboursées à l'ONEM¹. Aux termes de l'alinéa 3, le magistrat est tenu d'informer par écrit et en temps utile le bureau de chômage de la cessation du congé qui intervient avant l'expiration des périodes minimales visées à l'alinéa 1er. Si la communication au bureau de chômage est effectuée alors que le congé a déjà cessé et que le paiement des allocations a déjà été effectué en totalité pour le mois pendant lequel la cessation anticipée a eu lieu, les allocations octroyées à tort sont récupérées. L'obligation de remboursement paraît être répétée dans cette disposition comme une conséquence de la communication hors délais, bien qu'elle résulte déjà de l'alinéa 1er.

L'article 7, § 1er, alinéa 4, du projet dispose à son tour que si « les conditions visées [aux] alinéas 1er et 3 sont remplies », la cessation de l'interruption des fonctions intervenue avant l'expiration de la durée minimale n'entraîne pas la récupération des allocations afférentes à la période précédente. Le jour de la cessation de l'interruption des fonctions ainsi que les jours qui suivent cette cessation et précèdent l'expiration de la durée minimale, sont déduits proportionnellement de l'allocation afférente au mois au cours duquel la cessation intervient.

---

¹ Selon l'article 7, § 1er, alinéa 2, du projet, ce remboursement n'est toutefois pas réclamé lorsque la période de congé fait immédiatement suite à une autre période de congé parental ou d'aidant.

Interrogé sur le point de savoir si l'alinéa 1er et l'alinéa 4 ne sont pas contradictoires, le délégué a répondu en ces termes :

« L'article 126 (§ 1er et §2, al. 3) de l'AR du 19 novembre 1998 prévoit notamment la possibilité pour le membre du personnel de mettre fin anticipativement au congé. Dans le projet d'AR soumis, le pouvoir du Roi est limité au droit aux allocations (cf. les articles 331/25, §6 et 331/50, al. 4 et 5 du Code judiciaire) et ne peut donc pas régir le droit au congé lui-même. La rédaction de l'article 7 du projet d'AR a donc dû être adaptée. Ainsi, compte tenu de cet élément, il faut considérer que les dispositions de l'article 7, al. 1 et 2 correspondent à celles de l'article 126, §2, al. 1 et 2 de l'AR de 1998. Quant aux dispositions de l'article 7, al. 3 et suivants, elles correspondent à la dérogation prévue par l'article 126, §2, al. 3 et suivants ».

Ces explications n'affectent en rien le fait que le texte du projet est formulé d'une manière contradictoire. La référence aux « conditions visées [aux] alinéas 1er et 3 » ne permet en tout cas pas de déterminer clairement dans quelles circonstances il est quand même renoncé au remboursement. Le texte de l'article 7, § 1er, sera soumis à un examen complémentaire afin de le conformer de manière suffisamment claire aux objectifs, plutôt qu'aux termes, du régime applicable au personnel de la fonction publique en application de l'article 126, § 2, de l'arrêté royal du 19 novembre 1998.

Article 8

8. À l'instar de l'article 138, § 2, alinéa 3, de l'arrêté royal du 19 novembre 1998, l'article 8, § 2, alinéa 3, du projet dispose que les décisions du directeur doivent, sous peine de déchéance, être soumises au tribunal du travail compétent, dans les trois mois de la notification.

Le Conseil d'État se demande quelle intention sous-tend cette disposition et quelles sont les conséquences de cette présentation au tribunal du travail.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC